

ՆԱԻՐԱ ԹԱԴԵՎՈՍՅԱՆ

ՀԱՆՐԱԿՐԹՈՒԹՅԱՆ ԴԵՐԸ ՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԶԱՐԳԱՑՄԱՆ ԳՈՐԾՈՒՄ

DOI: 10.24234/journalforarmenianstudies.v3i66.143

ԱՄՓՈՓՈՒՄ

Հանրակրթությունը կարևորագույն գործոններից մեկն է, որը նպաստում է պետության զարգացմանը՝ ապահովելով գիտելիքահեն հասարակության ձևավորումը: Այն անմիջականորեն ազդում է տնտեսական աճի, սոցիալական համախմբվածության և քաղաքական կայունության վրա: Այս հոդվածը քննարկում է հանրակրթության դերը պետության զարգացման գործընթացում՝ ներկայացնելով դրա տնտեսական, սոցիալական և քաղաքական ազդեցությունները:

Բանալի բառեր և արտահայտություններ. *հանրակրթական, պետական, տնտեսական աճ, կրթական քաղաքականություն, արտադրողական աշխատուժ, քաղաքակրթություն:*

ՆԵՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ

Հանրակրթությունը յուրաքանչյուր պետության զարգացման հիմնասյուներից մեկն է: Այն ոչ միայն ապահովում է անհատների կրթական մակարդակի բարձրացումը, այլև նպաստում է հասարակության ընդհանուր առաջընթացին, տնտեսական աճին և քաղաքական կայունությանը: Հանրակրթության դերն առանձնահատուկ է պետության զարգացման գործում, քանի որ այն ձևավորում է գիտակից, բանիմաց և կարող քաղաքացիներ, որոնք ապագայում կկարողանան կառուցել ուժեղ ու մրցունակ հասարակություն:

Տնտեսական աճի հիմնական խթանիչներից մեկը որակյալ կրթությունն է: Բարձր կրթական մակարդակ ունեցող հասարակությունները, որպես կանոն, ունեն արտադրողական աշխատուժ, նորարարության զարգացման մեծ

հնարավորություններ և ներդրումային գրավչություն: Հանրակրթությունն ապահովում է աշխատաշուկայի պահանջներին համապատասխանող մասնագիտական հմտություններ, ինչը մեծացնում է զբաղվածության մակարդակը և նվազեցնում գործազրկությունը: Բացի այդ, կրթված անհատներն ավելի հակված են ձեռնարկատիրական գործունեության, ինչը խթանում է տնտեսության զարգացումը:

ՄԵԹՈՂԱԲԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

Հանրակրթության դերը պետության զարգացման գործում թեմայով ուսումնասիրությունները թեմատիկ առումով լայն ընդգրկվածություն ունեն: Դրանք հավասարապես պատմական, մանկավարժական, աշխարհագրական, բանասիրական, աղբյուրագիտական արժեք ունեն: Ըստ այդմ՝ սույն հետազոտությունը կատարվել է պատմահամեմատական, համադրական-վերլուծական և զուգադրական մեթոդներով:

ՔՆՆԱՐԿՈՒՄ

Հանրակրթությունը կարևոր դեր ունի հասարակության համախմբման և սոցիալական արդարության ապահովման գործում: Այն նվազեցնում է սոցիալական անհավասարությունը՝ ապահովելով բոլորի համար կրթության հավասար հնարավորություններ՝ անկախ սոցիալական կամ տնտեսական կարգավիճակից: Կրթված հասարակությունը ավելի հանդուրժող է, իրավագիտակից և պատրաստ է մասնակցելու ժողովրդավարական գործընթացներին:

Ժամանակակից աշխարհում մեծանում է կրթության կարևորությունը՝ որպես ոչ միայն տնտեսության, այլև ամբողջ հասարակության նոր որակի ձևավորման կարևորագույն գործոն: Նրա դերը մշտապես աճում է մարդկային կապիտալի աճող ազդեցությանը զուգընթաց: Ռուսաստանի կրթական համակարգը ի վիճակի է մրցակցել առաջադեմ երկրների կրթական համակարգերի հետ: Սակայն դրա առավելությունները կարող են արագ կորցնել, քանի դեռ չի ձևակերպվել հանրային լայն աջակցություն վայելող ազգային կրթական

քաղաքականություն, քանի դեռ պետությունը չի վերականգնում իր պատասխանատվությունն ու ակտիվ դերն այս ոլորտում և չի իրականացնում կրթության խորը և համակողմանի արդիականացումը՝ դրա համար անհրաժեշտ ռեսուրսներ հատկացնելով և դրանց արդյունավետ օգտագործման մեխանիզմներ ստեղծելով (**UKM Teaching and Learning Congress, 2011**):

Կրթական քաղաքականությունը պետական քաղաքականության կարևոր բաղադրիչն է, անհատի հիմնարար իրավունքների և ազատությունների ապահովման, սոցիալ-տնտեսական և գիտատեխնիկական զարգացման տեմպերի բարձրացման, հասարակության մարդկայնացման և մշակույթի աճի գործիք: Կրթական քաղաքականությունը հանրային համաձայնության հիման վրա սահմանում է կրթության զարգացման հիմնարար նպատակներն ու խնդիրները և երաշխավորում դրանց իրականացումը պետության և հասարակության համակարգված գործողությունների միջոցով:

Ներկա փուլում կրթական քաղաքականության առաջնային խնդիրն է հասնել կրթության ժամանակակից որակի, դրա համապատասխանեցումը անհատի, հասարակության և պետության ներկա և ապագա կարիքներին (**Иванова, М., Фаизова С., Бойченко М., Балалаев О., Смеесова В., 2020**):

Կրթական քաղաքականությունը, արտացոլելով ազգային շահերը կրթության ոլորտում և դրանք ներկայացնելով համաշխարհային հանրությանը, միաժամանակ հաշվի է առնում համաշխարհային զարգացման ընդհանուր միտումները:

Համաշխարհային զարգացման հիմնական ժամանակակից միտումները, որոնք որոշում են կրթական համակարգի էական փոփոխությունները, ներառում են՝ հասարակության զարգացման տեմպերի արագացում և, որպես հետևանք, արագ փոփոխվող պայմաններում մարդկանց կյանքին նախապատրաստելու անհրաժեշտությունը; անցում դեպի հետինդուստրիալ, տեղեկատվական հասարակության; միջմշակութային փոխգործակցության մասշտաբի զգալի ընդլայնում, որի կապակցությամբ առանձնահատուկ նշանակություն են ձեռք

բերում հաղորդակցման հմտությունների և հանդուրժողականության գործոնները; գլոբալ խնդիրների առաջացում և աճ, որոնք հնարավոր է լուծել միայն միջազգային հանրության շրջանակներում համագործակցության միջոցով, ինչը պահանջում է երիտասարդ սերնդի ժամանակակից մտածողության զարգացում:

Հասարակության ժողովրդավարացում, քաղաքական և սոցիալական ընտրության հնարավորությունների ընդլայնում, ինչը պահանջում է նման ընտրության համար քաղաքացիների պատրաստակամության մակարդակի բարձրացում (**Овчаренко О., Смеесова В., Иванова М., Ковтун Н., Золотухина Л., 2021**):

Տնտեսության դինամիկ զարգացում, մրցակցության բարձրացում, ոչ հմուտ և ցածր որակավորում ունեցող աշխատուժի կրճատում, զբաղվածության ոլորտում կառուցվածքային խոր փոփոխություններ, աշխատողների մասնագիտական որակավորումների բարձրացման և վերապատրաստման մշտական անհրաժեշտության որոշում, նրանց մասնագիտական շարժունակության բարձրացում. մարդկային կապիտալի աճող կարևորությունը, որը զարգացած երկրներում կազմում է ազգային հարստության 70-80 տոկոսը, ինչը որոշում է կրթության ինտենսիվ, արագացված զարգացումը ինչպես երիտասարդների, այնպես էլ մեծահասակների համար:

Քաղաքակրթական նոր մարտահրավերները, բնականաբար, շատ երկրներ տանում են դեպի նոր «կրթական բում», դեպի կրթական համակարգերի խոր բարեփոխումների ալիք. դա տեղի է ունենում տարբեր երկրներում, ինչպիսիք են ԱՄՆ-ն և Մեծ Բրիտանիան, Չինաստանը, Արևելյան Եվրոպայի, Հարավարևելյան Ասիայի և Հարավային Ամերիկայի երկրները և այլն (**Посталюк М., Валеева П., 2016**):

Հանրակրթությունը նպաստում է արտադրողականության բարձրացմանը, նորարարությունների խթանմանը և աշխատաշուկայի որակյալ մասնագետներով համալրմանը: Հետազոտությունները ցույց են տալիս, որ կրթված աշխատուժն

ունի ավելի բարձր արտադրողականություն, ինչը նպաստում է տնտեսության աճին և մրցունակությանը:

1. Մարդկային կապիտալի ձևավորում. հանրակրթությունը նպաստում է հմտությունների և գիտելիքի ձեռքբերմանը, ինչը կարևոր է աշխատաշուկայի պահանջներին համապատասխանելու համար:

2. Նորարարական տնտեսություն. բարձրորակ կրթությունը խթանում է գիտահետազոտական աշխատանքների զարգացումը և նորարարական գործունեությունը:

Հանրակրթությունը նպաստում է գիտակից և ակտիվ քաղաքացիների ձևավորմանը, որոնք կարող են ճիշտ ընկալել քաղաքական գործընթացները, գնահատել իշխանությունների գործողությունները և մասնակցել պետական կառավարման համակարգին: Կրթված հասարակությունը ավելի հակված է պաշտպանելու մարդու իրավունքները, պահանջելու թափանցիկություն ու հաշվետվողականություն:

Հանրակրթությունը նպաստում է հասարակության սոցիալական համախմբվածությանը՝ նվազեցնելով անհավասարությունը և ապահովելով սոցիալական արդարություն:

1. Հասարակության համախմբում. կրթված անհատները ավելի հակված են համագործակցության և հանդուրժողականության:

2. Աղքատության նվազում. կրթությունը հնարավորություն է տալիս անհատներին ունենալ տնտեսական կայունություն և բարելավել կյանքի որակը:

Չնայած հանրակրթության ունեցած դրական ազդեցությանը՝ այն ունի նաև մի շարք մարտահրավերներ: Դրանց թվում են ֆինանսավորման պակասը, ուսումնական ծրագրերի արդիականացման անհրաժեշտությունը, տեխնոլոգիական առաջընթացի հետ համընթաց կրթության մատչելիության ապահովումը, ինչպես նաև ուսուցիչների պատրաստվածության մակարդակի բարձրացումը: Դպրոցը, բառի լայն իմաստով, պետք է դառնա սոցիալ-տնտեսական հարաբերությունների մարդկայնացման և անհատի կյանքի նոր

վերաբերմունքի ձևավորման կարևոր գործոն: Զարգացող հասարակությանը պետք են ժամանակակից կրթված, բարոյական, նախաձեռնող մարդիկ, որոնք կարող են ինքնուրույն որոշումներ կայացնել ընտրության իրավիճակում, ունակ են համագործակցության, շարժուն, դինամիկ, կառուցողական, պատրաստ միջմշակությանին փոխգործակցության, պատասխանատվության զգացում ունեն երկրի ճակատագրի և նրա սոցիալ-տնտեսական բարգավաճման համար: Կրթական համակարգը պետք է պատրաստի մարդկանց, որոնք ի վիճակի են ոչ միայն ապրել քաղաքացիական հասարակության և իրավական պետությունում, այլ նաև ստեղծել դրանք:

Կրթված քաղաքացիներն ավելի ակտիվ են քաղաքական գործընթացներում, ինչը նպաստում է ժողովրդավարական ինստիտուտների զարգացմանը և քաղաքական կայունությանը:

1. **Քաղաքացիական գիտակցության ձևավորում.** հանրակրթությունը խթանում է քաղաքական մշակույթի ձևավորումը և մասնակցությունը հասարակական կյանքին:

2. **Կառավարման թափանցիկություն.** կրթված հասարակությունն ավելի պահանջկոտ է պետական կառավարման թափանցիկության և հաշվետվողականության նկատմամբ:

Չնայած հանրակրթության ունեցած կարևորությանը՝ այն կանգնած է մի շարք մարտահրավերների առջև.

- Ֆինանսավորման պակաս
- Տեխնոլոգիական նորարարությունների ինտեգրման անհրաժեշտություն
- Ուսուցիչների վերապատրաստման խնդիրներ

Այս մարտահրավերների հաղթահարման համար անհրաժեշտ է կրթական համակարգի բարեփոխում՝ հիմնված նորագույն մեթոդաբանությունների և տեխնոլոգիաների վրա:

Կրթության նկատմամբ պետության և հասարակության վերաբերմունքի փոփոխությունը պետք է արտահայտվի կոնկրետ քայլերով՝ նրա ֆինանսական

աջակցության ծավալների ավելացմամբ, կրթության ոլորտի աշխատողների նկատմամբ հատուկ հոգաճությամբ, կրթված մարդկանց ինտելեկտուալ ներուժի օգտագործման պայմանների ստեղծմամբ և կրթության արժեքի մասին հանրային կարծիքի ձևավորման մեջ: Այս առումով, մոտ ապագայում անհրաժեշտ է ՀՆԱ-ի կառուցվածքում կրթության ոլորտի ծախսերի մասնաբաժինը 3,5%-ից հասցնել 4,5%-ի, ապահովել կրթության ծախսերի արագացված աճ բյուջետային ֆինանսավորման այլ ոլորտների, կրթության մրցունակության, աշխատաշուկայում կրթության ոլորտի աշխատողների աշխատավարձերի զգալի աճի և ուսուցման աշխատանքի որակի և արդյունավետության խթանման համար (Сидоров С., http://si-sv.com/publ/npoop/1/1_1_rol_gosudarstva/41-1-0-691):

Պետությունը պետք է ապահովի ձեռնարկությունների և քաղաքացիների ներդրումների համար կրթության ռեսուրսային գրավչությունը, արդիականացնի կրթության ոլորտում գործող կազմակերպչական և տնտեսական մեխանիզմները, որոնք կրթության ոլորտում արտաբյուջետային միջոցների ծավալը 1,5%-ից կհասցնեն ՀՆԱ-ի 2-2,2%-ի, ինչպես նաև արմատապես կբարելավեն այդ միջոցների օգտագործումը՝ դրանք ուղղելով ուսումնական հաստատություններ:

Կրթության արդիականացումը քաղաքական և ազգային, հասարակական և ազգային խնդիր է, այն չպետք է իրականացվի և չի կարող իրականացվել որպես գերատեսչական նախագիծ:

Բոլոր զարգացած երկրներում կրթական բարեփոխումները հաջող էին, երբ իրականացվում էին պետական հզոր իշխանության կողմից՝ հասարակության հետ համատեղ: Կրթության ոլորտում հասարակության և պետության շահերը միշտ չէ, որ համընկնում են բուն կրթական համակարգի ոլորտային շահերի հետ, հետևաբար կրթության արդիականացման և զարգացման ուղղությունների մշակումն ու քննարկումը չպետք է և չի կարող սահմանափակվել կրթական համայնքով և կրթական վարչությունով:

Կրթության արդիականացման նպատակն է ստեղծել կրթական համակարգի կայուն զարգացման մեխանիզմ՝ ապահովելով դրա համապատասխանությունը

21-րդ դարի մարտահրավերներին, երկրի զարգացման սոցիալ-տնտեսական կարիքներին, անհատի, հասարակության և պետության պահանջներին:

Այս նպատակին հասնելու համար անհրաժեշտ է առաջին հերթին լուծել հետևյալ առաջնահերթ, փոխկապակցված խնդիրները.

- մատչելիության պետական երաշխիքների և լիարժեք կրթություն ստանալու հավասար հնարավորությունների ապահովում.

- նախադպրոցական, հանրակրթական և մասնագիտական կրթության նոր ժամանակակից որակի ձեռքբերում.

- կրթական համակարգում ռեսուրսների ներգրավման և օգտագործման արդյունավետ կարգավորող, իրավական և կազմակերպչական-տնտեսական մեխանիզմների ձևավորում.

- կրթության ոլորտի աշխատողների սոցիալական կարգավիճակի և պրոֆեսիոնալիզմի բարձրացում, նրանց պետական և հասարակական աջակցության ուժեղացում.

- կրթության զարգացումը որպես բաց պետական-հասարակական համակարգի՝ հիմնված կրթական քաղաքականության սուբյեկտների միջև պատասխանատվության բաշխման և կրթական գործընթացում բոլոր մասնակիցների՝ աշակերտի, ուսուցչի, ծնողի, ուսումնական հաստատության դերի բարձրացման վրա:

Ժամանակակից կրթական քաղաքականության հիմքերից մեկը պետք է լինի սոցիալական թիրախավորումը և սոցիալական շահերի հավասարակշռումը: Կրթության արդիականացման խնդիրները և դրա իրականացման փուլերը սահմանելիս պետք է հստակ սահմանել, թե ում շահերից ելնելով են իրականացվում որոշակի փոփոխություններ (ուսանողներ, ընտանիքներ, ուսուցիչներ, ուսումնական հաստատություններ, այլ սոցիալական հաստատություններ, տնտեսություն, պետություն, հասարակություն ընդհանուր առմամբ) և ինչ արձագանքման միջոցներ կպահանջվեն շահագրգիռ սուբյեկտներից և կառույցներից (Посталюк М., Валеева П., 2016):

Կրթության արդիականացման ուղեցույցներն ու ռազմավարական նպատակները պետք է մշակվեն և ձեռք բերվեն կրթական համակարգի և ազգային տնտեսության, գիտության, մշակույթի, առողջապահության, բոլոր շահագրգիռ գերատեսչությունների և հասարակական կազմակերպությունների, ծնողների և գործատուների հետ մշտական լայն փոխգործակցության գործընթացում: Կրթության արդիականացումը, կրթական նոր մոդելների կառուցումը պետք է իրականացվի՝ հաշվի առնելով տարածաշրջանային փորձը և կրթության զարգացման տեղական պայմանները:

Կրթության արդիականացման զարգացումն ու իրականացումը պահանջում է համապետական լայն հանրային քննարկում, քանի որ այն ազդում է գրեթե յուրաքանչյուր ռուս ընտանիքի: Կրթության փոփոխությունների էությունը, դրանց նպատակները, ուղղությունները և մեթոդները պետք է պարբերաբար բացատրվեն բնակչությանը, իսկ հանրային կարծիքի և հանրային քննարկման արդյունքները պետք է ուշադիր ուսումնասիրվեն և հաշվի առնվեն կրթության արդիականացումը պլանավորելիս և իրականացնելիս:

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

Հանրակրթությունը պետության զարգացման կարևորագույն գործոններից մեկն է, որը ձևավորում է գիտելիքահեն հասարակություն, ապահովում տնտեսական աճ, սոցիալական արդարություն և քաղաքական կայունություն: Պետական կառույցների, կրթական հաստատությունների և հասարակության համագործակցությամբ հնարավոր է ստեղծել առավել արդյունավետ կրթական համակարգ, որը կծառայի ինչպես անհատական, այնպես էլ ազգային զարգացման նպատակներին:

Հանրակրթությունը պետության զարգացման կարևորագույն գործոններից է, որը ապահովում է տնտեսական աճ, սոցիալական արդարություն և քաղաքական կայունություն: Պետական կառույցների, կրթական հաստատությունների և հասարակության համագործակցությամբ հնարավոր է ստեղծել առավել

արդյունավետ կրթական համակարգ, որը կծառայի ինչպես անհատական, այնպես էլ ազգային զարգացման նպատակներին:

ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

1. **UKM Teaching and Learning Congress (2011).** The role of education in shaping youth's national identity. Fazilah Idrisa,*, Zaharah Hassana, Azizah Ya'acoba, Saran Kaur Gillb & Noor Aziah. Mohd Awalca. Center for General Studies, Universiti Kebangsaan Malaysia Faculty of Social Science and Humanities, Universiti Kebangsaan Malaysia Faculty of Law, Universiti Kebangsaan Malaysia, https://www.researchgate.net/publication/257716693_The_Role_of_Education_in_Shaping_Youth's_National_Identity
2. **Иванова М., Фаизова С., Бойченко М., Балалаев О., Смеесова В. (2020),** Кластеризация как инструмент управления промышленным предприятием, Научный вестник Национального исслед. ун-та, № 25, с.96-102., Москва, “Научный вестник”.
3. **Овчаренко О., Смеесова В., Иванова М., Ковтун Н., Золотухина Л. (2021),** Управление экономической безопасностью на мезоуровне: методологический и правовой подход, № 13, с.201-216, Киев, Региональный научный запрос.
4. **Посталюк М., Валеева П. (2016),** Использование кластерного подхода в системе обеспечения инноватизации безопасности экономического пространства России, с. 221-233, Киев, № 3, «ТИСБИ».
5. **Сидоров С. (2020),** Роль государства в регулировании образования [Электронный ресурс] // Сидоров С.В. Сайт педагога-исследователя – URL: http://si-sv.com/publ/npoop/1/1_1_rol_gosudarstva/41-1-0-691

REFERENCES

1. **UKM Teaching and Learning Congress (2011).** The role of education in shaping youth's national identity. Fazilah Idrisa, Zaharah Hassan, Azizah Ya'acob, Saran Kaur Gill, and Noor Aziah Mohd Awal. Center for General Studies, Universiti Kebangsaan Malaysia, Faculty of Social Science and Humanities, Universiti Kebangsaan Malaysia, Faculty of Law, Universiti Kebangsaan Malaysia.
https://www.researchgate.net/publication/257716693_The_Role_of_Education_in_Shaping_Youth's_National_Identity.
2. **Ivanova M., Faizova S., Boychenko M., Balalaev O., Smeesova V. (2020).** Klasterizatsiya kak instrument upravleniya promyshlennym predpriyatiyem /Clusterization as a tool for managing an industrial enterprise/, Scientific Bulletin of the National Research University, No. 25, pp. 96-102, Moscow, "Scientific Bulletin".
3. **Ovcharenko O., Smeesova V., Ivanova M., Kovtun N., Zolotukhina L. (2021).** Upravleniye ekonomicheskoy bezopasnost'yu na mezourovne: metodologicheskii i pravovoy podkhod /Management of economic security at the meso-level: methodological and legal approaches/, No. 13, pp. 201-216, Kyiv, Regional Scientific Inquiry.
4. **Postaluk M., Valeeva P. (2016).** Ispol'zovaniye klasternogo podkhoda v sisteme obespecheniya innovatizatsii bezo pasnosti ekonomicheskogo prostranstva Rossii /The use of the cluster approach in the system of ensuring innovation security of Russia's economic space/, No. 3, pp. 221-233, Kyiv, "TISBI."
5. **Sidorov S. (2020).** Rol' gosudarstva v regulirovanii obrazovaniya [Elektronnyy resurs] /The role of the state in regulating education [Electronic resource]/, Sidorov S.V. Website of the researcher-teacher – URL: http://si-sv.com/publ/npoop/1/1_1_rol_gosudarstva/41-1-0-691

Наира Тадевосян

Роль народного образования в развитии государства**Заключение**

Ключевые слова и выражения: *общее образование, государство, экономический рост, образовательная политика, производительная рабочая сила, цивилизация.*

Общее образование является одним из важнейших факторов, способствующих развитию государства, обеспечивая формирование общества, основанного на знаниях. Оно непосредственно влияет на экономический рост, социальную сплоченность и политическую стабильность. В данной статье рассматривается роль общего образования в процессе развития государства, освещая его экономическое, социальное и политическое влияние.

Общее образование – один из важнейших факторов развития государства, формирующий общество, основанное на знаниях, обеспечивающий экономический рост, социальную справедливость и политическую стабильность. Суть изменений в образовании, их цели, направления и методы должны регулярно разъясняться населению, а результаты общественного мнения и публичных обсуждений должны внимательно изучаться и учитываться при планировании и реализации модернизации образования. Благодаря сотрудничеству государственных структур, образовательных учреждений и общества возможно создание более эффективной системы образования, которая будет служить как индивидуальным, так и национальным целям развития.

Общее образование является одним из ключевых факторов развития государства, обеспечивающим экономический рост, социальную справедливость и политическую стабильность. Посредством сотрудничества государственных структур, образовательных учреждений и общества возможно создание более эффективной системы образования, способствующей как личностному, так и национальному развитию.

Naira Tadevosyan**The role of public education in the development of the state****Conclusion**

Key words and expressions: *public education, state, economic growth, educational policy, productive workforce, civilization.*

General education is one of the key factors contributing to the development of a state by ensuring the formation of a knowledge-based society. It directly influences economic growth, social cohesion, and political stability. This article examines the role of general education in the state's development process, highlighting its economic, social, and political impacts.

Public education is one of the most important factors in the development of a state, shaping a knowledge-based society, ensuring economic growth, social justice, and political stability. Through the cooperation of government structures, educational institutions, and society, it is possible to create a more efficient educational system that serves both individual and national development goals.

Public education is a key factor in the development of a state, ensuring economic growth, social justice, and political stability. Through collaboration between government structures, educational institutions, and society, a more effective education system can be established, contributing to both personal and national development.

Նաիրա Թադևոսյան - Երևանի Եղիշե Չարենցի թիվ 67 հիմնական դպրոցի պատմության ուսուցչուհի՝ ատեստավորված տարակարգի առաջին աստիճան: Գիտական հետաքրքրությունները՝ հայ հին եւ համաշխարհային պատմություն: Հեղինակ է շուրջ երկու հոդվածի: naira.naira79@mail.ru

Наира Тадевосян - Учитель истории в начальной школе № 67 имени Егише Чаренца в Ереване, сертифицированный учитель первой категории. Научные

интересы: древняя армянская и всемирная история. Автор около двух статей:
naira.naira79@mail.ru

Naira Tadevosyan - History teacher at Yerevan Yeghishe Charents Primary School No. 67, certified first degree. Scientific interests: ancient Armenian and world history. Author of about two articles. naira.naira79@mail.ru

Խմբագրություն է ուղարկվել 09.01.2025թ.

Հանձնարարվել է գրախոսության 13.01.2025թ.

Հրապարակման է ներկայացվել 21.03.2025թ.